

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Dette lovforslag indeholder en ændring af lov nr. 319 af 14. maj 1997 om inkassovirksomhed med senere ændringer (herefter benævnt inkassoloven) og af lov om vagtvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 149 af 16. marts 1999, som ændret ved § 21 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 (herefter benævnt lov om vagtvirksomhed). Ændringen går ud på at lovfæste udenlandske virksomheders ret til at udøve inkassovirksomhed henholdsvis vagtvirksomhed i Danmark uden krav om etablering af en filial her i landet.

Forslaget har endvidere til formål at gennemføre en ændring af gebyrbestemmelsen i inkassoloven, som vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EU-Tidende nr. L 376 af 27. december 2006, s. 36, herefter benævnt servicedirektiv) nødvendiggør.

1.2. Inkassoloven og lov om vagtvirksomhed indeholder krav om, at et udenlandsk selskab m.v. skal have en filial i Danmark, hvis selskabet skal kunne autoriseres til at drive inkassovirksomhed henholdsvis vagtvirksomhed. Det er Justitsministeriets opfattelse, at et sådant krav ikke er i overensstemmelse med de generelle EU-regler om tjenesteydelseernes frie bevægelighed, og bestemmelserne kan således ikke håndhæves over for de udenlandske selskaber. Ministeriet foreslår på den baggrund, at ordlyden af bestemmelserne i de to love ændres, således at det også fremgår af lovtæksten, at en autorisation i henhold til de to love ikke forudsætter etablering i Danmark.

1.3. Servicedirektivet fastsætter en række bestemmelser, som har til formål at lette udøvelsen af etableringsfriheden og den frie bevægelighed for tjenesteydere og samtidig sikre et højt kvalitetsniveau for tjenesteydelser. Direktivet er i vidt omfang en lovfæstelse af EF-domstolens retspraksis vedrørende etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Servicedirektivet finder som udgangspunkt anvendelse på alle tjenesteydelser, der udføres af tjenesteydere, som er etableret i en medlemsstat. Der er imidlertid en række undtagelser til anvendelsesområdet. Det fremgår således af servicedirektivets artikel 2, stk. 2, litra k, at private vagtjenester ikke er omfattet af direktivet, mens inkassovirksomhed ikke er undtaget fra direktivets anvendelsesområde. Servicedirektivet skal være gennemført i dansk ret senest den 28. december 2009.

Inkassoloven opfylder i det væsentlige direktivets krav, men det fremgår af servicedirektivets artikel 11, at tilladelser, der udstedes til en tjenesteyder, ikke må være af begrænset varighed, medmindre tilladelsen fornyes automatisk eller kun er betinget af fortsat opfyldelse af kravene, antallet af mulige tilladelser er begrænset af et tvingende alment hensyn, eller den begrænsede varighed er begrundet i et tvingende alment hensyn. Inkassolovens § 7, hvorefter en autorisation højst kan meddeles for 5 år ad gangen, og hvorefter der for en fornyelse af en autorisation betales 5.000 kr., er ikke i overensstemmelse med dette krav.

Det er derfor Justitsministeriets vurdering, at gennemførelse af servicedirektivets artikel 11 kræver, at inkassoloven ændres på dette punkt.

1.4. Servicedirektivet gennemføres i Danmark hovedsagelig ved økonomi- og erhvervsministerens forslag til lov om tjenesteydelser i det indre marked (L 122), som er fremsat den 4. februar 2009, men der er også behov for visse ændringer af love på andre ministerområder.

2. Gældende ret

2.1. Inkassoloven indeholder visse formelle regler om autorisation, godkendelse af personale, sikkerhedsstillelse og oprettelse af særlige klientkonti m.v. Herudover indeholder inkassoloven materielle regler om god inkassoskik.

Autorisationsordningen gør det muligt på forhånd at vurdere, om indehaveren af inkassobureauet m.v. kan forventes at ville udøve virksomheden forsvarligt og i overensstemmelse med god skik.